

- τόσο στην απόφαση όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν διευκρινίζει ποιος ειδικός λόγος ή ποιοι ειδικοί λόγοι, εκ των τεσσάρων περιλαμβανόμενων στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νι, του κώδικα θεωρήσεων, συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση,
- στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν παρέχει περαιτέρω ουσιώδεις πληροφορίες ή αιτιολογία όσον αφορά τον ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του άλλου κράτους μέλους (ή των άλλων κρατών μελών);
- 2) Διασφαλίζεται, υπό τις περιστάσεις που περιγράφηκαν στο πρώτο ερώτημα, το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως κατά την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη, ειδικότερα υπό το πρίσμα της υποχρεώσεως της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της;
- 3) α. Διαφέρει η απάντηση στα δύο πρώτα ερωτήματα στην περίπτωση που το κράτος μέλος, στην τελική απόφαση επί της αιτήσεως θεώρησης, επισημαίνει τη δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος –που πράγματι υφίσταται και περιγράφεται με επαρκή ακρίβεια στο άλλο κράτος μέλος– κατά της ονομαστικά αναφερόμενης αρμόδιας δημόσιας αρχής του τελευταίου αυτού κράτους μέλους (ή κρατών μελών) η οποία προέβαλε τις αντιρρήσεις του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νι, του κώδικα θεωρήσεων, καθώς και στην περίπτωση που ο λόγος απορρίψεως μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
- β. Απαιτείται, προκειμένου να δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα σε συνδυασμό με το τρίτο ερώτημα, υποερώτημα α, να ανασταλεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, η έκδοση αποφάσεως στο κράτος μέλος που έχει λάβει την τελική απόφαση και κατά του οποίου ασκείται η προσφυγή, έως ότου ο αιτών μπορέσει να ασκήσει το ένδικο βοήθημα στο άλλο κράτος μέλος (ή στα άλλα κράτη μέλη) και, στην περίπτωση ασκήσεώς του από τον αιτούντα, να εκδοθεί η (τελική) απόφαση επί του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στα ως άνω ερωτήματα το κατά πόσον μπορεί να παρασχεθεί η δυνατότητα (στη δημόσια αρχή) στο κράτος μέλος (ή στα κράτη μέλη) που έχει (ή έχουν) προβάλει αντιρρήσεις για τη χορήγηση θεώρησης να παρασταθεί ως δεύτερος αντίδικος στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως επί της αιτήσεως θεώρησης και, υπό την ιδιότητα αυτή, να έχει την ευκαιρία να εκθέσει τον λόγο ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Κάτω Χώρες) στις 14 Μαρτίου 2019 — Κ.Α. κατά Minister van Buitenlandse Zaken

(Υπόθεση C-226/19)

(2019/C 187/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Κ.Α.

Καθού: Minister van Buitenlandse Zaken

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περίπτωση προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 3, του κώδικα θεωρήσεων⁽¹⁾, κατά τελικής απόφασης περί απορρίψεως αιτήσεως θεώρησης για τον λόγο που αναφέρεται στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:
 - στο σκεπτικό της απόφασης, το κράτος μέλος διέλαβε απλώς ότι «Θεωρείστε από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη απειλή για τη δημόσια τάξη, την εσωτερική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 19, ή σημείο 21, του κώδικα συνόρων Σένγκεν, ή για τις διεθνείς σχέσεις ενός ή περισσότερων εκ των κρατών μελών»,
 - τόσο στην απόφαση όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν διευκρινίζει ποιος ειδικός λόγος ή ποιοι ειδικοί λόγοι, εκ των τεσσάρων περιλαμβανόμενων στο άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση,
 - στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, το κράτος μέλος δεν παρέχει περαιτέρω ουσιώδεις πληροφορίες ή αιτιολογία όσον αφορά τον ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του άλλου κράτους μέλους (ή των άλλων κρατών μελών);
- 2) Διασφαλίζεται, υπό τις περιστάσεις που περιγράφηκαν στο πρώτο ερώτημα, το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως κατά την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη, ειδικότερα υπό το πρίσμα της υποχρεώσεως της διοικήσεως να αιτιολογεί τις αποφάσεις της;
- 3) α. Διαφέρει η απάντηση στα δύο πρώτα ερωτήματα στην περίπτωση που το κράτος μέλος, στην τελική απόφαση επί της αιτήσεως θεώρησης, επισημαίνει τη δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος –που πράγματι υφίσταται και περιγράφεται με επαρκή ακρίβεια στο άλλο κράτος μέλος– κατά της ονομαστικά αναφερόμενης αρμόδιας δημόσιας αρχής του τελευταίου αυτού κράτους μέλους (ή κρατών μελών) η οποία προέβαλε τις αντιρρήσεις του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση νί, του κώδικα θεωρήσεων, καθώς και στην περίπτωση που ο λόγος απορρίψεως μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
β. Απαιτείται, προκειμένου να δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα σε συνδυασμό με το τρίτο ερώτημα, υποερώτημα α, να ανασταλεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, η έκδοση αποφάσεως στο κράτος μέλος που έχει λάβει την τελική απόφαση και κατά του οποίου ασκείται η προσφυγή, έως ότου ο ατών μπορέσει να ασκήσει το ένδικο βοήθημα στο άλλο κράτος μέλος (ή στα άλλα κράτη μέλη) και, στην περίπτωση ασκήσεώς του από τον αιτούντα, να εκδοθεί η (τελική) απόφαση επί του εν λόγω ενδίκου βοηθήματος;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στα ως άνω ερωτήματα το κατά πόσον μπορεί να παρασχεθεί η δυνατότητα (στη δημόσια αρχή) στο κράτος μέλος (ή στα κράτη μέλη) που έχει (ή έχουν) προβάλει αντιρρήσεις για τη χορήγηση θεώρησης να παρασταθεί ως δεύτερος αντίδικος στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής κατά της τελικής αποφάσεως επί της αιτήσεως θεώρησης και, υπό την ιδιότητα αυτή, να έχει την ευκαιρία να εκθέσει τον λόγο ή τους λόγους στους οποίους οφείλονται οι αντιρρήσεις του;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ 2009, L 243, σ. 1).